



UNIVERSITÄTS-  
BIBLIOTHEK  
PADERBORN

## Universitätsbibliothek Paderborn

### Illvstrivm Miracvlorvm Et Historiarvm Memorabilivm Lib. XII

Caesarius <Heisterbacensis>

Antverpiae, 1605

De errore Lodeuici Lantgrauij, & de praedestinatione, cap. 27.

**urn:nbn:de:hbz:466:1-13177**

Sunt, propter humilitatē iterum restituti sunt. APOLLON. Vellem mihi ista, quia profunda sunt ex scripturarum testimoniis apertius probari, quia nodus diuine prædestinationis multis via fui erroris. CÆSARIUS: Nodus diuinæ prædestinationis mihi prorsus insolubilis est; Quis enim nouit sensum Domini, aut quis consiliarius eius fuit? attamē quæ superius dicta sunt, scripturarum autoritate referantur. Sanctus Iob de hominis mutabilitate loquens, dicit Deo; Constitui sti terminos eius, qui præteriri non poterunt. Ecce in hoc loco habes, homini terminum viuendi à Deo constitutum, & quòd idem terminus intransgressibilis sit. Quòd verò eundem terminum quandoque quis malè viuendo possit præanticipare, testis est Psalmista, qui dicit: Viri sanguinum & dolosi non dimidiabunt dies suos. Si non cõceditur eis dies, quibus viuere poterāt, dimidiare, certum est illos longè infra terminum, cõstitutum deficere. Similiter boni bene viuendo quandoque merentur terminum suum præuenire, sicut de vno bono in omnium bonorum persona dicitur; Raptus est, ne malitia mutaret intellectum illius, & ne fictio deciperet animam illius. Desinant ergo homines stulti stulta dicere, stultè credere, quia hodie pauci sunt principes, pauciq; nobiles, qui dies suos impleāt, & ad ætatem senilem perueniāt. Quare hoc? nimirum quia pauperes deprædantur, & pauperum lacrymis ante tēpus suffocantur. Vis ne audire exemplū de quodam tyranno, qui quia dies suos curtare peccado non credidit, liberius peccauit? APOLLON. Volo & desidero.

## CAPVT XXVII.

CÆSARIUS.

**E**X relatione cuiusdam viri religiosi cognoui, Lodouicum Lantgrauū, patrem Hermanni Lantgrauij, qui ante hos duos annos defunctus est, in errorem periculosum, non solūm propriæ animæ, sed & subditorum substantiæ decidisse: qui cū esset prædo ac tyrannus maximus, duras & plurimas in sibi cõmissum populum faciens exactiones, multas ecclesiarum sibi vsurpans possessiones, & propter hoc, aliaque

B 5

plurima

plurima mala, à viris religiosis corripere, qui ei proponerent in confessione penam malorum, & gloriam electorum, verbum miserabile respondit: Si predestinatus sum, inquit, nulla peccata poterunt mihi regnum cœlorum auferre; si præscitus, nulla bona mihi illud valebunt conferre. Et, sicut mihi dicere solitus erat nonnus Conradus senex monachus noster, de Thuringiæ partibus oriundus, versiculum illum Psalmistæ; Cœlum cœli Domino, terram autem dedit filiis hominum, loco prouerbij ad suam excusationem arguentibus se proponebat: erat siquidem literatus, & ob hoc amplius induratus. Et cum ei dicerent viri timorati; Domine parcite animæ vestræ, desistite peccare, ne Deus prouocatus, peccatorem in peccatis occidat, iterum respondit: Cum venerit dies mortis meæ, moriar, non illum potero bene viuendo extendere, neque malè viuendo præuenire. Volens illum pius Dominus à tanto errore misericorditer reuocare, & reducere ad mentem, infirmitate periculosa cœpit eum flagellare. Vocatus est medicus eius, vir bonus & discretus, & non solum in physica, sed etiam in Theologia non mediocriter literatus: cui Princeps dixit: Vt vides infirmus sum valde, adhibe curam vt possim conualescere. Memor medicus illius erroris, respondit: Domine, si venit dies mortis vestræ, non vos poterit cura mea morti subtrahere; si verò moriturus non estis de infirmitate ista, superflua erit medicina mea. Et ille: Quomodo sic respondes? si mihi non fuerit adhibita cura diligentia, & diæta proposita, potero tam à me ipso quam ab alijs imperitis negligi, & ante tempus mori. Audito hoc verbo physicus multum hilaris effectus, data occasione respondit: Domine si creditis vitam vestram posse pro telari virtute medicinæ, quare hoc credere renuitis de penitentia, & operibus iustitiæ, quæ sunt antidota anime? sine his anima moritur, sine his ad sanitatem, quæ est in futura vita, nemo peruenit. Consideras Latragius pōdus verborum, & quod rationabiliter perorasset, dixit ei: De cæterō medicus esto animæ meæ, quia  
per

*Psal. 113*

per tuam linguam medicinalem Deus liberavit me à maximo errore. APOLLONIVS: Nunquid bene postea vixit Princeps iste? CÆSARIVS: Minimè, promisit verbis, quod non implevit factis: qualis eius finis fuerit, cum quanta sarcina peccatorum obierit, pœna tormentorum illius in sequentibus te docebit. Reuertamur igitur ad præcedentia, quia longam hanc euagationem fecit interrogatio tua.

## CAPVT XXVIII.

**S**ICVT multos trahit ad ordinem medicina infirmitatis, ita plurimos intrare compellit caminus paupertatis. Sæpe vidimus, & quotidie videmus, personas aliquando in seculo diuites & honestas, vt sunt milites & ciues, cogente inopia venire ad ordinem, magis ex necessitate volentes diuiti Deo seruire, quam inter cognatos & notos egestatis confusionem sustinere. Cũ quidã vir honestus exponeret mihi conuersionis suæ ordinem, adiecit: Certè si in rebus meis habuissem prosperitatẽ, nõquam venissem ad ordinẽ. Noui quosdam, qui patribus siue fratribus conuertentibus, cõuerti renuerunt, & cũ consumpsissent omnia sibi dimissa, tunc primũ venerunt, necessitatem pallio deuotionis palliãtes, vel potiùs de ipsa necessitate virtutem facientes. APOLLONIVS: Non est necesse de talibus exẽpla quærere, cũ videamus tali occasione plures maximè conuersos ad ordinem venire: sed beati sunt illi, qui diuitias habuerunt, & pro Christo illas contempserunt. CÆSARIVS: Non ideo beati, quia diuitiarum possessores, sed ideo beati, quia diuitiarum contẽptores. Plus placuerunt Deo duo minuta viduę, quam multæ diuitum eleemosynæ. Scias etiam quosdam conuerti propter erubescẽtiam alicuius culpe, siue notam qualiscunque infamiæ.

## CAPVT XXIX.

**I**VVENTIS quidam in domo nostra nouitius fuit, quẽ occasio huiusmodi ad ordinem traxit: Fuerat siquidẽ canonicus cuiusdã ecclesiæ in Colonia, qui cum fecisset Domino, clerico honesto, cuius tunc temporis commẽsalis erat, furtum, licet parũ, & à seruis illius

*Paupertate impulso.*

*Marc. 12*

*Nota infamia.*